

[Bjørn Westh]

landbrugsminister meget opmærksom på dette problem og sagde i Markedsudvalget: Vi skal lave en ordning, der modvirker kapitalisering så meget som overhovedet muligt. Jeg er sikker på, at hr. Niels Anker Kofoed kan huske det.

Denne ordning er så gennemført ved bekendtgørelser og uden lovgivning i Danmark. Nu opdager vi så, at Venstre har fået en anden landbrugsminister, der ser et mål i at få kapitaliseret mælkekvoter, og det kan man gøre uden at tale med Folketinget om det. Det er ikke betryggende for det demokratiske system, at det, der er foregået i Markedsudvalget som et løfte, nu gennemføres af en anden fra samme regering med en anden minister, men stik imod det, der blev angivet som regeringens målsætning i Markedsudvalget i sin tid.

Jeg føler, det er udemokratisk, og her har modstanderne af EF desværre et godt lille kort på hånden, når de siger, at vi skal passe på, at EF ikke ødelægger det demokratiske system i Danmark, at det foregår i en åben debat. Det synes jeg regeringen burde forholde sig til.

Så synes jeg også, at jeg vil nævne nogle få andre ting. Jeg har nævnt, at de lange afstande er et strukturproblem; jeg mener, vi bør se på en forbedret jordfordeling, vi bør se på de lange afstande, der er nu ved lejekontrakter og forpagtningsaftaler. Vi kunne også se på de 50 mio. kr., regeringen har afsat til andelsbrug og til andre af den slags ting. Lad os også se på det i fællesskab.

Tog vi de ting op, kunne vi jo også drøfte braklægnings. Lad os prøve at se på landbruget som helhed, og så kan vi måske ved at imødekomme hinanden lidt få lavet noget, der er fornuftigt for landbruget, og som også løser de problemer, vi alle sammen har.

Jeg kan ikke lide braklægningsordningen. Den er utrolig bureaukratisk; det er EF, når det er værst. Jeg synes også, at det er principielt farligt, at man skal til at betale. Jeg er sikker på, at skatteministeren er enig med mig i, at det ikke er liberalt at betale private erhvervsdrivende for ikke at producere. Det kan ikke være et mål for en borgerlig regering, at private erhvervsdrivende skal have penge for ikke at producere. Der må da være noget principielt, der er galt i det. Man kan tale om, at lønmodtagere, der ikke kan få lov til at producere, skal have en hjælpende hånd, men det er da et underligt system, hvis vi skal til at sige til alle erhvervsdrivende i

Danmark: I skal ikke lave noget, men det skal I til gengæld have penge for. Ja, det er underligt, og det tror jeg regeringen vil give os ret i.

Danmark skal ikke hænges ud, fordi vi har en udygtig regering. Vi burde kunne løse disse problemer. Derfor skal min opfordring være: Lad os se på mælkekvoter, lad os se på jordfordeling, lad os se på de dér 50 mio. kr. til andelsbrug m.v., og lad os så se på braklægnings, og lad os prøve at finde en samlet løsning. Jeg er sikker på, at landbrugserhvervet vil stå bag os, og at vi vil tjene de unge landmænd, hvis vi gør det. Det skal være min opfordring til regeringen.

Erling Christensen (S):

Der er ingen tvivl om, at de netop overståede budgetforhandlinger i kommunerne har været de vanskeligste at gennemføre i mange år. Vi kan se, at forskellighederne kommunerne imellem er meget store: skattestigninger på op til 1 pct. også i borgerligt styrede kommuner, skattesænkning i andre kommuner, således at det gennemsnitlige skatteniveau faldt med 0,14 pct.

Vi har set, at der i rigtig mange kommuner har været stor politisk enighed bag det vedtagne budget. Man har undgået fyringer; alt andet end det, synes man at have sagt til hinanden ude i kommunalbestyrelserne.

Arbejdsløsheden er stor nok i forvejen. Derfor er der fundet andre besparelsesmuligheder. Som en anden taler var inde på tidligere her i dag, er der skåret ind til benet, og der er udvist stor kreativitet i den kommunale budgetlægning.

To ting er dog tilsyneladende tilbagevendende fra sidste års budgetlægning, nemlig mere brugerbetaling og for den halvdel af kommunerne, der stadig har formue tilbage, yderligere forbrug heraf.

Når det har været så svært at få budgettet til at balancere, til at nå sammen, skyldes det i høj grad et svagere skattegrundlag, der er meget svagere, end man havde forventet, idet stadig større fradrag udhuler skattegrundlaget. Hertil kommer så øgede udgifter til investering i den omstilling, som vi ser frem til, og som vi jo beder kommunerne om at foretage. Dermed kommer der flere udgifter til flere pleje- og boforanstaltninger for stadig flere ældre. Der har været stadig stigende behov for pasning af flere børn, og man har måttet investere i mere edb og bru-